

UZASADNIENIE

R. N. został obwiniony o to, że: w dniu 6 kwietnia 2022 roku ok. godz. 16:20 na drodze publicznej w miejscowości A., na wysokości posesji nr (...), gm. Ł., powiatu (...), kierował samochodem osobowym m-ki V. (...) o nr rej. (...) bez wymaganych przepisami świateł od świtu do zmierzchu,

tj. o wykroczenie z art.88 kw

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny wyrokiem z dnia 18 listopada 2022 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II W 571/22 uznał obwinionego R. N. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 88 kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 300 złotych,

- zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków oraz kwotę 30 złotych tytułem opłaty.

Apelację od wydanego wyroku wniósł w ustawowym terminie obwiniony R. N.. Skarżący nie podał zarzutów apelacyjnych, ale z treści wniesionego środka odwoławczego wynika, że skarży wyrok w całości podnosząc, że nie popełnił przypisanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja wniesiona przez obwinionego R. N. nie zasługuje na uwzględnienie. W ocenie sądu okręgowego zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd I instancji z dowodów ujawnionych w toku przewodu sądowego, odpowiada zasadom logicznego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego. Fakt ten nie pozwala na przyjęcie, iż w niniejszej sprawie sąd rejonowy przekroczył granice swobodnej oceny dowodów, a tym samym, dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mogącego mieć wpływ na jego treść. Sąd I instancji uzasadnił w jakiej części dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, a w jakiej odmówił dania im wiary i dlaczego oraz podał argumenty przemawiające za daniem wiary zeznaniom świadków funkcjonariuszy Policji P. K. i S. T.. Podnieść należy, że obwiniony twierdził, że ww. funkcjonariusze Policji złożyli fałszywe zeznania w przedmiotowej sprawie, gdyż nie ukarali go mandatem karnym za przedmiotowe wykroczenie, a powinni to uczynić, gdyby je faktycznie popełnił. Ponadto przeciwko S. T. na skutek zawiadomienia obwinionego miało się toczyć postępowanie karne o czyn z art. 231 kk i ta sprawa jest zdaniem skarżącego nękaniami go za toczące się postępowanie karne w związku z wcześniejszą interwencją funkcjonariuszy Policji w stosunku do obwinionego. Z ustaleń sądu okręgowego wynika, że było prowadzone postępowanie w sprawie 4213-ODs. 959.2022 przez Prokuraturę Rejonową w Radomsku o czyn z art. 231 § 1 kk i zostało zakończone wydaniem w dniu 29 kwietnia 2022 roku postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa na podstawie art. 17§1 pkt 2 kpk – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Postępowanie to dotyczyło mającego miejsce w dniu 26 lutego 2022 roku w miejscowości A. i w G., przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy Policji z Komisariatu Policji w G. podczas zatrzymania R. N. w celu przymusowego doprowadzenia go do Aresztu Śledczego w P. w związku z nakazem doprowadzenia wydanym w sprawie VII W 919/17 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim. Wydane postanowienie zostało zaskarżone przez obwinionego i postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2022 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II Kp 130/22 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. Ponadto Komendant Komisariatu Policji w G. udzielił pisemnej informacji obwinionemu, iż w przedmiotowej sprawie nie zastosowano wobec niego postępowania mandatowego w związku z popełnionym wykroczeniem z art. 88 kw w dniu 6 kwietnia 2022 roku, gdyż stwierdzono, zbieg przestępstwa z wykroczeniem. Dalsze czynności były prowadzone w kierunku czynu z art. 180a kk. Materiały w przedmiotowej sprawie zostały przekazane do Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim. Analiza zgromadzonego materiału procesowego wskazywała na konieczność wyłączenia materiałów do odrębnego rozpoznania w kierunku popełnienia wykroczenia wypełniającego dyspozycję art. 88 kw (k-19). Z ustaleń sądu okręgowego wynika, że postępowanie przeciwko R. N. o czyn z art. 180a kk dotyczące zdarzenia w dniu 6 kwietnia

2022 roku w miejscowości A. jest prowadzone przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie o sygn. akt VII K 394/22 i na dzień 14 marca 20223 roku był wyznaczony kolejny termin rozprawy.

Nie podzielając zasadności zarzutów zawartych w apelacji obwinionego, sąd okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Sąd okręgowy zasądził na podstawie art. 119 § 1 kpw w zw. z art. 118 § 1 kpw od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym. Na koszty sądowe składa się kwota 30 złotych opłaty za drugą instancję, której wysokość ustalono zgodnie z art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 8 i 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U nr 49 z 1983 r.; poz.223 z późn. zm.) oraz kwota 50 złotych z tytułu zwrotu zryczałtowanych wydatków za postępowanie odwoławcze, zgodnie z § 4 rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia z dnia 22 grudnia 2017 roku (Dz. U z 2017 r., poz. 2467).
